

A Fővárosi Ítéltábla dr. Landes Judit ügyvéd (**felperesi képviselő címe**) által képviselt felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, a György Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. György Péter ügyvéd) által képviselt alperes neve(**alperes címe**) alperes ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2017. június 14. napján meghozott 11.P.20.568/2014/55. számú ítélete ellen az alperes részéről 56. és 57. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperes által az államnak fizetendő kereseti illeték összegét 237.600 (Kétszázharminchétezer-hatszáz) forintra, az előlegezett költség összegét 42.350 (Negyvenkétezer-háromszázötven) forintra leszállítja, egyúttal a felperes által az államnak fizetendő előlegezett költség összegét 104.700 (Száznégyszer-hétszáz) forintra felemeli.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 17.700 (Tizenhétezer-hétszáz) forint másodfokú perkiöltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a 2011. november 16. napján előterjesztett keresetében a házastársi közös vagyon megosztását akként kérte, hogy a ... szám alatti ingatlant a felperes, míg a ... hrsz.-ú, külterület ... és ... hrsz. alatti ingatlanokat az alperes tulajdonába adja a bíróság; a perbeli ingatlanok peres felekre eső értékét 48.000.000 forintban határozta meg. Kérte továbbá a készpénz-megtakarítás $\frac{1}{2}$ részének, azaz 50.000.000 forintnak, valamint a közös üzletrésztulajdonnal kapcsolatban 19.624.500 forintnak a megfizetésére kötelezni az alperest. Az ingóságokkal kapcsolatban 10.549.500 forint, a különvagyon képező ingatlan értékesítéséből befolyt vételárból 5.500.000 forint, míg a házastársi közös vagyonból nyújtott kölcsön visszafizetéséből 4.000.000 forint megfizetésére tartott igényt. Mindezekre figyelemmel a pertárgy értékét 137.674.000 forintban jelölte meg.

A felperes ezt követően keresetét akként módosította, hogy a 2010. január 14. napján megkötött szerződés teljesítése címén kötelezze a bíróság az alperest 46.172.000 forint és annak kamatainak

megfizetésére, valamint a ... szám alatti ingatlanon fennálló közös tulajdont akként szüntesse meg, hogy a felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát 40.000.000 forint megváltási ár ellenében adja az alperes tulajdonába.

Az elsőfokú bíróság a 2015. január 9. napján kelt 15. sorszámu részítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 46.172.000 forintot és annak 2014. augusztus 7. napjától a kifizetésig számított kamatait, amelynek maradéktalan megfizetésével egyidejűleg az alperes megszerzi a ... hrsz.-ú ingatlanak az $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét a felperes haszonélvezeti jogával terhelt. Megkereste a Sz. Járási Hivatal Járási Földhivatalát az ítélet jogerőre emelkedését követően az alperes tulajdonjogának házastársi vagyontörség megszüntetése jogcímén a felperes haszonélvezeti jogával terhelt történő bejegyzésére a 46.172.000 forint maradéktalan megfizetésének igazolása után. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 1.500.000 forint kereseti illetéket, valamint a felperesnek 1.580.000 forint + áfa perköltséget.

Az alperes által előterjesztett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla a 2016. február 9. napján kelt 17.Pf.20.360/2015/15-II. számú részítéletében az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét részben megváltoztatta és a felperesnek a 46.172.000 forint után járó kamatfizetési kötelezettség megállapítására irányuló keresetét elutasította, az alperes által az államnak felhívásra fizetendő kereseti illeték összegét 675.000 forintra leszállította; ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta. Határozott egyebekben a le nem rótt fellebbezési illetékről és kötelezte az alperest 32.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére. Határozata indokolásában a perköltség vonatkozásában rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság a perben részítélettel döntött akként, hogy a keresetből 46.172.000 forint megfizetésére irányuló keresetet bíralt el, vagyis a teljes követelés 45%-át. Mivel a részítélettel elbíralt követelés a teljes követelés 45%-a, ezért a kereseti illetékből 675.000 forint az, mely a részítélettel elbíralt követelésre esik.

A felperes végleges keresetében a részítélettel el nem bíralt kereseti követelése összecszerűségét 47.500.000 forintban határozta meg és ezen összegnek, valamint járulékainak megfizetésére kérte az alperest kötelezni.

Az elsőfokú bíróság a 2017. június 14. napján kelt 11.P.20.568/2014/55. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 26.350.000 forintot és annak 2014. január 14. napjától a kifizetés napjáig számított kamatait, ezt meghaladóan a keresetét elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 412.000 forint le nem rótt kereseti illetéket, az ezt meghaladó le nem rótt illetékről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli. Kötelezte továbbá a feleket személyenként 73.525 forint állam által előlegezett költség megfizetésére, míg ezt meghaladóan úgy rendelkezett, hogy a felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

Határozata indokolásában a perköltség körében rögzítette, hogy a teljes 102.326.700 forint megfizetésére irányuló keresetből a jogerős részítélet 45% mértékét bíralt el; az 55% mértékhez képest (56.279.685 forint) a 26.350.000 forint 46,819%-os pernyertességet eredményez ebben a részben, ezért a közel egyenlő arányú pernyertesség alapján akként határozott, hogy a jogerős részítélettel el nem bíralt keresetre eső 825.000 forint le nem rótt illetéket és az állam által előlegezett szakértői díjat (147.050 forint) egyenlő arányban osztja meg a felek között azzal, hogy a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) és (2) bekezdése, valamint 14. §-a alapján a felperesre eső le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének

részbeni megváltoztatását kérte akként, hogy a felperes pernyertességének és pervesztességének helyes, 28,797-71,203 %-os aránya alapján az ítélőtábla az alperes által fizetendő eljárási illeték összegét 412.000 forintról 237.575,25 forintra szállítsa le, az állam által előlegezett szakértői díj tekintetében pedig az alperes által fizetendő díjat 42.346 forint összegben, a felperes által fizetendő díjat 104.704 forint összegben határozza meg. Utalt egyebekben arra, hogy az eljárási illetékből 48.000 forint korábban már lerovásra került, így a fizetendő eljárási illeték összegét 189.575,25 forintban kérte meghatározni. Előadta, hogy a felperes kereseti kérelmében a pertárgy értékét 137.674.000 forintban határozta meg, ehhez képest az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét 102.326.700 forint összegben vette figyelembe ítéletében, melyre magyarázatot nem adott. Rámutatott arra, hogy amennyiben az eljáró bíróság a felperes által megjelölt pertárgy értékkel számolt volna, úgy a felperes nem 45%-ban lett volna pernyertes, hanem csak 33,537%-ban. Kifejtette, hogy a felperes által megjelölt 137.674.000 forintból le kell vonni a részítélettel meghatározott összeget, azaz 46.172.000 forintot, így 91.502.000 forint marad. Ebből következik, hogy az ítéletben meghatározott 26.350.000 forintot kell arányosítani a 91.502.000 forint összeghez a pernyertesség és pervesztesség meghatározásakor.

Felperes fellebbezési ellenkérelmében megalapozatlannak tartotta az alperes fellebbezését, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az illetékekkel és a szakértői díjjal kapcsolatos költségek tekintetében a pervesztesség-pernyertesség arányát, figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla részítéletében foglaltakra is. Utalt arra, hogy a költségek megosztása arra tekintettel is helyes, hogy az alperes vitatta az ingatlan értéke és a vagyonmegosztás tekintetében általa előadottakat.

Az alperes fellebbezése részben alapos.

Az alperes kizárólag az elsőfokú ítélet azon rendelkezései ellen nyújtott be fellebbezést, melyek a le nem rótt eljárási illetékekkel, valamint az állam által előlegezett költséggel voltak kapcsolatosak, ennek okán a per érdemében hozott elsőfokú döntés és az elsőfokú bíróság azon ítéleti rendelkezése, mely szerint felmerült költségeiket a felek maguk viselik, a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.

A felperes a pertárgy értékét keresetlevelében 137.674.000 forintban határozta meg, eltérő pertárgyértéket az elsőfokú bíróság sem állapított meg. Ennek megfelelően ezen – legmagasabb értékű – pertárgyérték alapulvételével kellett kiszámítani a pernyertesség arányát a perköltség viseléséről való döntés meghozatalakor annak figyelembevételével, hogy a Fővárosi Ítélőtábla részítélete folytán a keresetből 46.172.000 forint megfizetésére irányuló igény már elbírálásra került.

Helyesen hivatkozott fellebbezésében ezért az alperes arra, hogy az elsőfokú bíróságnak a pernyertesség és pervesztesség arányának kiszámítása során az ítéletében meghatározott 26.350.000 forint marasztalási összeget az el nem bírált, legmagasabb pertárgyértékű kereset összegével, azaz 91.502.000 forinttal kellett volna egybevetnie. A felperes pernyertességének helyes aránya ezért 28,8 %, erre figyelemmel tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ítéletében közel egyenlő arányúnak tekintette a pernyertesség és pervesztesség arányát.

A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben az alperes által hivatkozott, általa 48.000 forint összegben lerótt illetéket nem lehetett figyelembe venni a meg nem fizetett illeték helyes összegének meghatározásakor, mivel az a részítélet ellen előterjesztett és az ítélőtábla által korábban elbírált alperesi fellebbezéssel összefüggésben került lerovásra.

A költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján költségmentesség hiányában a meg nem fizetett illeték és az állam által előlegezett költség megfizetésére a feleket kell kötelezni abban az arányban, amelyben a perköltség viselésére is kötelesek lennének.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra a pernyertesség és pervesztesség helyes arányának megfelelően (28,8-71,2%) a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet fellebbezéssel támadott rendelkezéseit részben megváltoztatta és az alperes által az államnak fizetendő kereseti illeték összegét 237.600 forintra, az előlegezett költség összegét 42.350 forintra leszállította, míg a felperes által az államnak fizetendő előlegezett költség összegét 104.700 forintra felemelte. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A fellebbezési érték 253.604 forint volt; az alperes 16.500 forint fellebbezési illetéket fizetett meg a 20.300 forint összegű jogorvoslati illetékből. Az alperes fellebbezése 205.575 forint erejéig vezetett eredményre, mely 81,1% mértékű pernyertességet eredményezett a másodfokú eljárásban.

Ezen pernyertességi arány alapján köteles a felperes a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján másodfokú perköltséget fizetni az alperesnek, mely az alperes által megfizetett illeték pernyertességével arányos részéből (16.500-3.800 forint fellebbezési illeték) és a jogi képviselettel felmerült pernyertességhez igazodó másodfokú perköltségből állt, melynek összegét mindkét fél vonatkozásában az ítéletábra 8.000 forintban határozott meg – Áfával növelt összegben – a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésére figyelemmel.

A felperes részleges személyes költségmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2018. február 27.

. Lukács Zsuzsanna s. k.
a tanács elnöke

dr. Vasady Loránt Zsolt s. k. előadó bíró

Kepesné dr. Bekő Borbála s. k. bíró